જૈન રસીક સ્તવના
૨૧૪૯ વળી. (૦૪

જૈન ધર્માભીલાશી સજ્જનોને સારૂ.

છપાવી પ્રસીધ્ધ કરનાર.

સુરત.

જૈન જ્ઞાનવર્ધક મંડળી.

સુરત.

ફુરજાપીઠ મધ્યે અંબીકા પ્રેસમાં નંબર ૧૮૧ ના

મકાનમાં.

ભવાનીશંકર રવીશંકરે

છાપી.

સંવત ૧૯૬૦ સને

કીમત એક આને.

પ્રસ્તાવના

હે સજ્જનો શેહેર સુરતના કેટલાએક નાની વયના મિત્રોએ પોતાની મારફત થઇલી કેળવણીઓના ઉપયોગ અનિ મીતે તથા જઇન ધર્મનો પસારો કરવાના હેતુથી સંવત ૧૯૪૦ ના શાલમાં જૈન જ્ઞાનવર્ધક મંડળી સ્થાપી છે.

એ મંડળીએ પોતાનું જ્ઞાન દરશાવવાને ખાતર આ લઘુ ગ્રંથ બહાર પાડયો છે.

જૈન ધર્માભીલાષી સજ્જન પુરૂષો આ પુસ્તકમાં અમારો કાંઇ પણ દોષ તથા ચુક પડે તો હમારા પ્રથમના પ્રયત્નને માટે ક્ષમા કરી તે બાબત લખી જણાવવા તસ્દી લેશો.

આ આવૃતી ખપી ગએથી બીજી બહાર પાડવામાં આવશે.

પ્રમુખ.......... શા૦ રતનચંદ ગુલાબચંદ ઢારવાળા.

મંત્રી .... શા૦ ખુશાલચંદ ભીખાભાઇ

ઉપમંત્રી.......... શા૦ છગનભાઇ નગીનભાઇ

ખજાનચી.......... શા૦ કીકાભાઇ કસ્તુરચંદ

દુહો.

છેલીવેલી વીનતી, સાંભળો સરવે જન;
ભુલચુક સુધારીને, બોલજો સઉ સજ્જન.

ચોપડી સુરત ગોપીપુરાની ચાલાગરીમાં શા૦ રતન ઢારવાળાને ઘેરથી મળશે. તથા દેશાઇપોળમાં મંડળીવાળા મકાનમાંથી મળશે.

૨૧૫

જૈન રસીક સ્તવનાવળી

દુહા.

આબુ અષ્ટા પદ ગીરનાર,
સમતસીખર સેત્રુંજ ગીરી સા
પંચે તીરથ ઉત્તમ ધામ,
સીદ્ધી ગયા તેને કરૂં પ્રણામ.

સ્તવન ૧

ગઝલ હરીગીત છંદની ચાલ.

જીન આપકું જોયા નહીં. તન મનકું ખોજા નહીં.
મન મેલકું ધોયા નહીં, અંગોલ કીયાસો કયા હુવા. ટેક.
મંડપ ઝરૂખા રાવટી, બેઠા રહે ગુલજારમે,
ત્રીકુત મેહેલ જોયા નહીં, બાહેર ફીરાસો ક્યા હુવા. જીન; ૧
રંગ રાગ મંડપ બાજતા, ઘરમે સુન્યા તો કયા હુવા,
તાલ સુરસે ગુની ગાવે, ગુનીજન ભયા સોકયા હુવા, ન ૨
લાલચ કરે દીલ દામકી, ખાસદ કરે બદામકી.
હીરદે નહીં સુધરામકી, હરીહર કીઆતો કયા હુવા;જીન ૩
કુત્તા હુવા ધન માલકા, ધંધા કરે જંજાલકા,
હીરદા હુવા ચંડાલકા, કાશી ગયા સો ક

ગોયાક કરે સંસારકા, જાનું કું જરા બજારકા,
ઓ આયા તીરથ દ્વારીકા, છાપા લીઆ તો ક્યા હુવા જીન ૫
જીતે પીતરકું સુખ નહીં, જ શકી જકર આશક નહીં,
ચંદા લમેંક છુ સુખ નહીં, તરપન કીયા સો ક્યા હુવા. જીન ૬
પોથી પુરાના સીખ કર, કહેને ફીરે ઘર ઘરસું,
પરીબ્રહ્મકું પરખા નહીં, બ્રાહ્મણ હુવા તો ક્યા હુવા. જીન૭
જોગીજો જંગળ સેવતે, રંગલાલ કપડે પેનતે,
ઉસરંગસો માહેર નહીં, જોગી હુવા તો ક્યા હુવા. જીન ૮
રૂપૈઆ અમરબી ખોલકે, બેઠા રહે બજારમે,
કછુ ધર્મ પુન્ય કરતે નહીં, બનીયા હુવા તો ક્યા હુવા, જીન૯
કાજી કીતાબા ખોલકર, નસીએત કરતે ઓરકું,
આપી અદલ ચલતા નહીં, કાજી હુવા તો ક્યા હુવા. જીન ૧૦
એસી ભાતસે ધર્મનાથહે, જશ નામકા પ્રકાસહે,
ગુરૂકે બચન મે ગમ નહીં, બક બક કીયાસો કીયા હુવા.જીન૧૧

નેમનાથનું સ્તવન. ૨

વીલાપ.

હાંરે કાંઈ જાદવકુળના નેમરે, સુંદર સામળા,
...ળ મારા પ્રાણરે, તજી મન આંમળા; આંકણી,
પાછા વલ્યા, એવા મુજ અવગુણ શાલહ્યા!

દેઇ પશુવા તણે શીર દોષરે સુંદર સામળા. ૧
ન રે ભોગ સકળ મનથી વમ્યા, તુમે કોઈના ભમાવ્યા નથી ભમ્યા
એક ધાર્યું સંજમ સારરે, તેથી પાછા વળ્યા. ૨
તજી આઠ ભવાની પ્રીતડી, તુમે સંજમ સ્ત્રી મનમા ધરી
જઇ ચઢીયા ગઢ ગીરનારરે, સુંદર સામળા. ૩
વીલ વીલતી રાજુલ ત્યાં ગઈ, નેમ સનમુખ આવી ગહગહી
લીએ સંજમ પીઉજીની પાસરે, થઈ સા સાધવી. ૪
લેઈ કેવળ દંપતી સીવ ગયા, કાંઇ જયોતમે જ્યોત મીલી રહ્યા.
કહે હરખચંદ કર જોડરે, નમું પ્રભુ નેમન. ૫

નેમનાથનું સ્તવન. ૩

રાજ બાગમાં જઈએ; તથા, રેખતો.

તી મેરો બસીઓ જાએંકે બનમે, વાકુ નહીં કામના મનમે; ટેક
વિષય બાગ પર આગ લગાઈ, ઈછા ધરી નહીં મનમે; પતીમેરો ૧
સંજમ ભાવ ચાહ કરી લીનો; સુમતા ઘર રહયો મનમે; પતીમેરો ૨
કઠીન વેદના વિષય તાપકી, વ્યાપત નવેઉકી તનમે, પતી મેરો;
શીયળ રત્ન સાચું કરી સેવો, કીયા કરમખે પલમે; પતી મેરો. ૪
સરસ ભાવ શીવપુરસે લાગ્યો, દુર ખડા જીઉ રનમે; પતી મેરો. ૫
કુરે દેવ જીનદાસ નશીવે, નેમ વસો નેનનમે; પતી મેરો. ૬

સ્તવન ૪ = ગઝલ.

સભાકુ દ્રષ્ટ સામ પડી, હર ઘડી ઘડી,

બાકી જે નારદકી એક ઘડી, જબતબ સમજ પડી સભાકું: આંકણી

ઘડીઆલ નાલ બાજે, જો હર ઘડી ઘડી,
જબ ઉમરકી કટોરી ભરી, તબ સમજ પડી; સભાકું. ૧॥
હનુમંત કરે ગીરી ગીરી, અંતસેં દહી;
જબ રાવણકી લંકા જરી, તબ સમજ પડી; સભાકું. ૨॥
ચંદનકી લાલ રેસા. યું દુખતા દીલ કસી,
જબ મીટી માંહે મીટી મીલી, તબસમજ પડી; સભાકું. ૩॥
જ્યું જાન કે અજાન હુવા, મુકતકા નિશાન,
જબ આન બાત જમસે અડી, તબ સમજ પડી; સભાકું. ૪॥

સ્તવન ૫

દીખલા દે જમાલ અપના (એ રાગ.)

જીન નામકું સમરલે આ વખ્ત પાયા હેં,
તેરે હાથ નહીં આવે સદગુરૂ બતાયા હેં; જીન નામ. ટે૦
કરતા હેં મેરા મેરા અબ તેરા કોણ હેં;
ઉસ દમકા નહીં ભરોસા કુછ નેકી કરલે; જીન નામ ૧॥
માયા કે નિશામે બેહોશ ક્યું રહ્યા,
માયાસંગ ના ચલેગી ક્યા નિંદ સોરહ્યા; જીન નામ. ૨॥
...સરીખે હોગયે જીનકે ઉડે નિશાન,
છીન લીયા અબ તેરા ક્યા ગુમાન; જીન નામ ૩॥

કહેતાહે મમરૂપ તુમ સમજ ચાર મન,
જીન નામ [illegible]મ સચા સબ જુઠાહે જતન; જીન નામ ૪॥

સ્તવન ૬
તીલાની તથા કેરવો.

જોગીયાંસે યારી કીનીહો, જ્ઞાન દીનંદા; જોગી. ટેક.
જ્ઞાન દીનંદા, ત્રીભુવન ચંદા, તટનીતટ નીવસંદા,
ભરમ ભાવક છોટ ધરંદા, ઘાતી ભસમ લીપંદા; જોગીયાંસે. ૧॥
સાદી સાંત દ્રઢ આસન ધારી સુનીજ પરીણીતી ભાયી,
પ્રેમ શાલા પ્રેમકા પ્યાલા, યોગ નીંદ બચ લાયી; જોગી ૨॥
તત્વ વિચાર જટા વધારી, અનહદ ધુની ચિત લાઇ.
ત્રિ ચારીત્ર સુભસે જે પ્યારી, જ્ઞાનાનંદ મચકાઈ, જોગી ૩॥

સ્તવન ૭
ગજલ. હરીગીત છંદની ચાલ

મનખા વપુ તુજને પાયા, મિથ્યા ગુમાવત કાયકુ. આંકણી.
મન ખાટને નિશદીનમે, સુરા ફિરે બની બ્હાવરા,
માયા કાજ ભટકત ચહુ દિશે, જ્યું, શ્વાન હોતે કહાવરા; મનખ
દો ચાર સુત સુતા હુવા, કરને લગે બહુ સેવકું,
કુછ સાધતા નહીં ધર્મકુ. માનત નહીં ઈષ્ટ દેવકુ; મનખા. ૨॥
કામ, ક્રોધ, લોભ, રૂમાનમે, મસ્તાન હુવા આખલા,

મત્સર મોહ જંજાળમેં, અહોનિશ કુટળ કાખતા; મનખા
ઈર્ષા બડી મદમેં પૂરા, છળ કપટ રાખી ઉરમાં,
હીંસા કરી પંડ પોખતા, વ્યભાચારમાં [illegible] સુરમાં; મન ..
પરધનકું હરતે સદા, મધમાંશ ખાવત ચોરટા,
માઝમ ગાંજા ફુંકકે, જુગારસેં તાન તોરતા; મનખા ૫
ભુલેપડે જીવ જકતમે, ભટકત ફિરતા ભામટા,
પ્રભુસુત સદગુરૂ સંગસે, પાવતહેં સુખ સામટા; મનખા ૬

સ્તવન ૮

કાનુડો કામણગારોરે સાહેલીઆતું (એ રાહ)

હું તો કહેવાયો ત્હારોરે, જીનંદા પ્યારા. હું તો ટેક.
હું તો કહેવાયો તાહારો, નહીં કદી બીજાનો ધારો,
બોલ્યું સાચું માની તારોરે, જીનંદા પ્યારા. ૧
ભાવો ભવ ભટકયો ભારી, તરવાની ન આવી વારી,
હવે તુમસેં કીધી યારીરે; જીનંદા. ૨
સાચી છે પ્રીતી તારી, બીજી સરવે લાગે ખારી, (માટે)
[illegible]રૂં ધ્યાન ધરૂં ધારીરે, જીનંદા. ૩
સંસારી માયાથી હું તો, નહીં કદી પડયો વખુટો,
રાખો તેથી હવે છુટોરે; જીનંદા. ૪
હું તો છઉં પાપી પ્રાણી, તારો દીલ દયા આણી,
સુત પ્રભુનો [illegible]રે, જીનંદા ૫

આત્મ શીક્ષા સ્તવન ૯

ગ્જલ હરીગીત છંદની ચાલ.

હરદંમ પ્રભુકું યાદ કર, મનમેં જીકર એહી પકર,
બાબા જીંદગી જુઠી લહે, મત માન સુર્તરે વે ખબર; હર ૧
એ ચામકા દીદારહેં, માયા કુટુંબ પરીવારહેં,
ઘડી દોએકા બાજારહેં, જીનકું સમર એહી સુંકર; હર ૨
દુનીયામે કોઇ નહીં યારહેં, સબ એહી માયા જાળહેં,
એ સુપન સમા સંસારહેં, કયા સોવે તું સુરાપાન કર; હર ૩
ગજરા જરેણુ અમુલહેં, ધન માલ મલક વલોલહેં;
જેસો જ્યું જલ કલ્લોલહેં, કર ધર્મ તાથે નેહ ભર; હર ૪
દેહી એ રંગ પતંગહેં. જેશો જ્યું સંધ્યા રંગહેં,
તેશો જ્યું રામા સંગહેં, તલીનતોતા મેંન કર; હર ૫
દુનીયા બટાઇ કુસુમહેં, ઉસમે જો એહી ખુબહેં,
જીન રાજ એક મહખુબહેં, નીશદીન તાકી સેવ કર; હર ૬
કહે માનકર પ્રભુ બંદગી, તાથે સફળ હોએ જીં...,
સબ છોડીદે હર રીંદગી, કછુ ખેર કર કછુ મેહેર ધર; હર ૭

સમત શીખર ગીરી સ્તવન ૧૦

રાગ બીહર બારમાસી.

મીજું મૂને કાંઈ નગમેરે, જીનસુ પ્રેમ બન્યો એક તાન; બીજું ટેક

શંભવનાથ શ્રી સુરત મંડણ, ખંડન મોહ અજ્ઞાનજીરે; બીજુ ૧
મુજ મન કમળ પ્રકાસક હીત કર, ઉદયો અભીનવ ભાણજીરે,
મોટી હોંસ જે જીવને મુકતીની, તે સીજે એણે ધ્યાનજીરે બીજુ
ચોકસ ઈંદ્ર મીલી શેવા શારે, મુકી મનથી ગુમાન જીરે,
આતમ અનુભવ જીન ગુણ શુંણતાં, હોવે મોક્ષ નીદાનજીરે; બીજુ ૩
એલીભમરી જેમ પ્રભુ સંગે, પામું તુમ અભીધ્યાનજીરે,
તુહીજ માતપીતા તુહી બાંધવ, તુહીજ અખય નિધાનમજીરે; બીજુ ૪
ભવીજન વંદન સેના નંદન, તાહેરૂ અનોપમ જ્ઞાનજીરે,
શ્રી વિદ્યાસાગરસુરી એમ વિનયે, તુહીજ મુજ સુલતાનજીરે બીજુ ૫

માહાવીર સ્વામીનું સ્તવન ૧૧

આશતારી પ્રીતમ મુજને મળવા લાગી રહી. (એ રાગ)

પ્રેમસું ભરીરે ભેટયા પ્રેમસું ભરી,
માહાવીર સ્વામીને આજ ભેટયા પ્રેમસું ભરી; ટેક.
યાં કરમ માફ કરો મન મેલના જરી,
આ થઈ દેવ મનુષ્ય માને રમીએ વરી; પ્રેમ ૧
જેના ઝાંઝર ઝમઝમે, એ રૂદએ ધરી,
આ કરૂણા કટાક્ષ કરી, મન લીધું હરી; પ્રેમ ૨
(અવર સાથે કામસું મારે, સીધીએ ખરી,
આ સૌથી સવાઇ સુખ સીવ સુંદરી; પ્રેમ ૩

સ્તવન ૧૨
ઠુમરી.

સવાલાખ ટકાની જાએ એક ઘડી. ટેક
એ શંશારજ શો શાંખેલા ઘડપણ આયો ઘોડે ચડી.
માગીતુંગીને છત્ર ધરાવ્યું, કોનો કંદોરો ને કોની કડી, સવા ૧
લાધુભાઈ જીનને સંભારે, જમન દશા જ્યા આપે ચડી,
હે લીઓ ભજો ભગવંતને, મોક્ષ જવાની એ વાત ખરી; સવા ૨

જૈન જ્ઞાનવર્ધક મંડળી કૃત.

શાંતીનાથની સ્તુતી સ્તવન ૧૩

આવો શાંતીજીન દરીશન દીજે દરીશનથી સુખ થાએ; આવો.
મંગળકારી તોરી છબી પ્યારી, કરંછું સ્તુતી તમારી. આવો.

પ્રેમ સભાનો (એ રાગ)
શ્રી શ્રી શાંતીનાથ, જોડું હું બે હાથ,
નમી કરૂં પ્રણામ નિત્ય ઉઠીને પ્રભાત; શ્રી શ્રી ટેક.
સાચું સમરણ તુમારૂં છે, તુજ વિના નહીં કોય,
આ જૈન ધરમની તોલે બીજો ધરમ નહીં હોય; શ્રી ૧
સાંતીનાથનું સમરણ કરતાં, ગણવો મંત્ર નવકાર,
આરોગ દોષ દુરે કરીને ઉતારે ભવપાર, શ્રી. ૨
સેવક પ્રભુજી શું અરજ કરે છે ઉતારો ભવપાર
આનંદે સહુ જન નરને નારી, હો ગએ જય જય કાર શ્રી ૩

શ્રી ઉમરવાડી પારસનાથની સ્તુતી સ્તવન ૧૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે

શ્રી ઉમરવાડી પાસ, ભવો ભવ હું દાસ
વાંદુ નિત્ય જેથકી દુર થાએ ત્રાસ; શ્રી. ટેક.
સત્ય દેવ સત્ય ગુરૂ સત્યેથી સુખ હોય,
આ જૈન ધરમની તોલે બીજો ધરમ નહીં કોય; શ્રી ૧
પ્રેભુજી તમારૂં દરીશન દુર્લભ, દરીશનથી દુખ જાં જે,
આ અરજ કરીને પ્રેભુ શીશ નમાવું,
ધનભાગ્યેગ મારૂં આજે; શ્રી. ૨
જૈન જ્ઞાનવરધક મંડળીની આશા પુરજો સાર,
આ શેવક પ્રેભુજીનું દરીશન જોઈ,
સફળ થયો અવતાર; શ્રી. ૩

સુમતી નાથનું સ્તવન ૧૫

રાગ અભંગનો

સુમતીનાથ જોડું હું હાથ, હું તારો દાસ તારે સરણે; ૧
તમે છો દેવ, તમે છો કૃપાળુ તમે છો દયાળુ, સત્યદેવ; ૨
સુમતી આપો, કુમતી કાપો, જાપે બળાપો, પાપ થકી; ૩
દરીશન પાઈ, આનંદ થાઇ, સેવકે ગાઇ, હર્ષ થઈ; ૪

નેમનાથની હોરી સ્તવન ૧૬

રાગ કાફી

એસી હોરી ખેલાઇ, નેમજીકો દરીશન પાઇ, એસી. ટેક
તોરણુસેં રથ પીછા ફીરાઇ, કયા અડચણુ તુંમકું આઈ, ૯
રાજુલ સુંદર નારી રોતી, આપ આમકું છોડ ચલાઈ;
કયા બીચાર દીલમેં આઈ; એસી. ૧
પશુ તે બીચારે, બોત પોકારે દીલમે દયા તુમકું આઈ,
તેથી તુમે રથ પીછા ફીરાઈ, મેહેર તુમેરે મન આઈ,
નેમજી ગએ ગીરનારી; એસી. ૨
તજી આઠ ભુવનકી પ્રીતડી, સંજમ શ્રી મંનમે ધારી,
જઈ ચઢીઆ ધઢ ગીરનારી, રાજુલકું તુંમે તારી,
હો ગએ જય જય કારી; એસી. ૩
ઉડત ગુલાલ ભરી પીચકારી, કેસરકી બનીહૈં ક્યારી,
સબ જાદવ મીલ વસંત ખેલાઇ, સેવકકું આનંદ પાઈ
ગાઓ તુમે હરખે ગાઈ; એસી. ૪

નેમનાથનું સ્તવન ૧૭

મેવાડી અગે લોચની (એ રાગ)
માનો પીયા માનો રાજુલકી બીનતીઆ,
તુમે તોરણુસે પીછા વળીઆ, માનો; ટેક.
એક રાજુલ નાર, મન કરત બીચાર,

નેમ પીયા મેને કયા ગુના કીયા, માનો. ૧
તુમે તોરણ આએ, રથ પીછા ફીરાએ,
પશુ બનમે પોકાર ગુનીઆ; માનો. ૨
તુમ ગએ ગીરનારી, તુમને સંજમ લીયા ભારી,
તેરે હાથસે મેને દીક્ષા લીઆ, માનો. ૩
સેવક ગુન ગાવે, બોત આનંદ થાવે,
દોનું જોડે મીલી રહ્યાં; માનો. ૪

સ્તવન ૧૮

જાગો બાલમ રેન રહી થોડીરે (એ રાગ)
દેખો અપને જગમેં જીવના થોડારે, કોઈ જાશે વેહેલા મોડારે. દેખો ટેક.
માબાપ કોઈ સાથ ન આવે, આવે પુન્ય પાપ જોડારે, દેખો. ૧
ખબર નહીં ઘડી એક પલકી, લેજાએગા જમકા ઘોડારે દેખો. ૨
જીવતે સો ધરમ કરસે, કરતું પાપજ થોડારે; દેખો. ૩
સે[illegible] ઓહી અરજહે, આયાહે કળજુગ પોહોરારે. દેખો ૪

સ્તવન ૧૯

જાઓ મારા પુત્ર તું પરાયા બાગમાં (એ રાગ)
ઈચ્છા મોરી પ્રભુજી તુંજને વંદવા લાગી રહી,
કરમકી દોરી તુટે જબ ચરણે આવું સહી; ઈચ્છા. ટેક.
સંસાર જાળમાં ફસાઈ પડેલો, અંધ બન્યો આ વાર,

। જાઇ

જાની. १ ક

: તોરા,

કા; જાની. २

જી

ાકા; જાની. ૩

કોઇ વીરલે,

મનકા; જાની. ४

ારથ,

કું સંગ ઉસકા; જાની ५

ડળી કહે,

કું સુમતીકા; જાની. ६

સ્તવન ૨૭

ાવીર સ્વામીની લાવણી.

જય જય જય શબ્દો થાયે (એ રાગ.

૧ જય વીર જય મહાવીર સ્વામી,

છે આજ કે દરીશન પામી; જય વીર. ટે

નંદ, ત્રીસલાના જાયા,

મે ભલુ, ધન્ય મુની રાયા;

ક્યા એસા તુમને બીચારા; મુજે
 જાકે મનાવો બેની, જરા સ
ક્યા ગુના કીયાહેં તુમારા; મુજે.
તુમ ગએ ધઠ ગીરનારી, રાજુલકું
સેવક ગુણ ગાવે તારા; મુજે.

પારસનાથનું સ્તવન

નંદકુંવર તોરી નેના રસીલી

પાસ પ્રેભુજી તોરે ચરણ કમળ પર વ
દરીશન જોઇદીલકું મોહી, પ્રભુ ખુશી થાઊ ખ
અશ્વસેન કુળ અવતર્યા, વામાના જાયા, નાગ
તોરી કંચન વરણી કાયા પ્રભુ, પ્રેભુ વારીજા
બાહે બાજુબંધ બેરખા, કાનમે કુંડળ સાર,
તો મોતીઅનકી બની હાર પ્રભુ, પ્રેભુ વારીજાઊં
આંગીની રચના રચી, દરીશન કરે નર નાર, સે
કોઇ વંદે વારંમ વાર પ્રભુ, પ્રેભુ વારીજાઊં વારી

સ્તવન ૨૬
કેરબાની ચાલ

જાની દેખલે આ સબહેં ક્યા કામકા,
એજી ક્યા કામકા, એજી ક્યા કામકા; જાન

પ્રભુ તોરા ચરણ પસાયથ.
કીસકા છોરુ કીસકા છૈય
કુટુંબ કબીલે છોડ કે ચલ
એહે તેરા એહે મેરા એ
મોહ માયાએ ઘેરી લીધો છે
સેવક તારો ઇચ્છા ધરે છે, ર
જે માગે તમે કુમતી છંતી.
સુમતી નાથનું
દરશન બીના અખીઆ ત:
પ્રભુ દેખત આંગી તેરે અંગકી;
મુખ તેરે જ્યું ચંદ્ર પ્રકાશે, આંગી
કેસર ચંદન ઓર અરગજા, બીરાજ
એસી આંગી સુમતી નાથકી, સેવક
સ્તવન ૨૧
જુબાની હાલ યું કહેના
જીનકા નામ દીલમે રખના, કરેસો ચ
મેરી મેરી ક્યા કરે, ક્યાહે તેરા અહી
જ્યું આએ યું જાએગે કુછ આવે સાર
માયાહે ઘડી પલકી, આવેના તન ધન.
જુઠી માયા જુઠી કાયા, જુઠાહે જતન;

ા સ્તવન,
ા દરીશન; જીન. ૩
ાન ૨૨
(એ રાગ)
ગયો ગીરનાર; ટેક.
આ જીવ હજાર; પ્રભુજી. ૧
ા, પોચી મુગતી મોઝાર ; ૨
વારમ વાર; પ્રભુજી. ૩
= ગઝલ.
ન તુમ કયા કરે ારા, ટેક
દીન આપ આપ,
મેરે પ્યારા; નાથ. ૧
કયાહેં તેરા અહીં, અહીં;
હીં આવે તમારા; નાથ. ૨
કહે સમજ તું ચેતન, ચેતન;
ાર ન કર તું નહારા; નાથ. ૩
નું સ્તવન ૨૪
ા બનજારા (એ રાગ)
ારા, મેને આસરાહેં સબ તારા. ટેક
ીરાયા, પશુ બનમે પોકાર સુનાયા,

તુજ સમોવસરણુની રચના મનોહારી,
દરીશન કરે નર ને નાર અતી સુખ કારી; જય વીર. ૧
ત્રણુ ઘઢ પર સોભે વીતરાગ મહારાજ,
વીતરાગ પ્રભુ તોરા દરીશન પામ્યો આજ;
તુજ દરીશનથી સબ સંકટ મીટી જાએ;
સુમતી પ્રગટે કુમતી દુરે થાએ; જય વીર. ૨
શુ ષોભીત શોભે સુંદર બંદર સુરત,
વીતરાગ તુજ સમ કોઈ નહીં મુરત;
જૈન જ્ઞાનવરધક મંડળી હરખે ગાએ,
જય જય જય જય જય જય જય શબ્દો થાએ; જય વીર ૩

ચિંતામણુ પારસ્વનાથ સ્તવન ૨૮

અરે બાવાજી તું દૂરે કેમ ઉદાસ (એ રાગ)

ચીંતામણુ પાસ મેં તેરા દાસ,
તેરે દરીશન ખાતર, મેને બડી આશ; ૧
બનારશી નગરીમે તેરા જનમ,
ચંદ્ર જૈસે શોભે મણીધર લંછન.
અસ્વસેન તાત વામારાણી ...ન.
તસ કુખે ઉપન્યા શ્રી ....

દરીશન મેં પાયા હું અજર તેરા.
સફળ કરદે આજતો જન્મારા મેરા.
આજતો શરણ પ્રભુ તારે આયો,
મન હીન મેરો કે દરીશન પાયો.
તન મેં કરૂં પ્રભુ તોરી સેવા,
ઇચ્છા મોરી હું હોત સુખ લેવા.
સુરત શેહેર માહીં હું બીરાજે,
શ્રીતારાબાઈ દરીશન પાયા આજે.
શ્રીત હેત સુખ[illegible] મંડળી,
પ્રભુ ગાયે [illegible] તોના સર્વે મળી.